

Carlos Drummond de Andrade (1902 - 1987, Rio de Janeiro) poet, journalist, autor de crônicas (gen de nuvele larg apreciate în Brazilia), critic literar, este considerat a fi unul din cei mai reprezentativi poeți ai secolului XX. Experimentele sale cu forme poetice care au pus baza poeziei concrete, cât și tratarea ironică a unor teme realiste, reflectă îngrijorarea sa pentru calvarul omului modern, supus mediului urban brazilian, deprivat de libertate și demnitate.

În 1925 Andrade obține titlul de farmacist, dar preferă poezia și se alătură unui grup de moderniști brazilieni care foloseau o sintaxă neconvențională în versuri libere. Fondează magazinul literar "Trecerea în revistă " în 1925. În 1930 publică o colecție de poeme: "Alguma Poesia" care exprimă afinități cu moderniștii, dar și o personalitate poetică aparte, puternică.

Îmbrățișează o carieră în poziții guvernamentale și în 1962 va fi numit Directorul Serviciului Național Istoric și de moșteniri istorice ale Braziliei. A scris circa 15 volume de poezie și 6 volume de cronici. Cel mai cunoscut poem al sau este *José* (1942) care descrie plictisul și deruta unui locatar în marele oraș.

**

José

Petrecerea s-a terminat
luminile s-au stins
musafirii au plecat
noaptea se lasă rece
și acum încotro José?

ce va fi cu tine?
tu, cel fără nume
tu care râzi de ceilalți
tu care scrii poezie
iubești, te revolți
ce va fi José?

Soție nu ai
nici partener

n-ai afecțiune
nu poți să bei
nu poți fuma
nici măcar să scuipi
e atât de frig
ziua nu vine
tramvaiul nu vine
râsul nu vine
nici utopiile
totul e sfârșit
părăsit, putred
ce va fi José?

cuvinte dulci
clipe febrile
posturi și ospățuri
biblioteca ta, o mină de aur
costumul tău fragil ca din sticlă
incoerența ta, ura ta
ce va fi cu toate astea ?

Cu cheia în mână
vrei să deschizi ușa
care nu există
vrei să mori aruncat în mare
dar marea a secat
vrei să iei trenul
dar trenul nu mai circulă
ce va fi José?

dacă strigi
dacă gemi
dacă dansezi un vals vienez
dacă dormi
dacă ești obosit
dacă mori...
dar tu nu mori José
tu ești un încăpățânat...

Singur stai în întuneric,
ca un animal sălbatec,
fără maniere
fără un zid de care să te sprijini
fără un cal negru
în fugă lui galopantă,
tu mergi José!
încotro mergi?

Să gonim Timpul

A cui a fost idea să împartă timpul în fracții
dând numere la ani și nume la luni
era oare un geniu al eficienței industriale
la limita epuizării?

12 luni e prea destul pentru umani,

întâi obosec, apoi renunță

Dar miracolul renaște și toate stelele o iau de la capăt
alegem alt număr dorind ca totul să fie diferit.

Îți doresc să ți se împlinească visul

Dragostea care o aștepți, toate culorile vieții

să îți surâdă fericirea

să cânți toate trilurile posibile

În anul acesta nou, să ai prieteni mai buni

familia ta unită, viața ta mai bine trăită

Și mai am multe să-ți urez

dar nimic nu poate fi destul, sau suficient
așa că îți doresc să ai tu multe dorințe

dorințe mari care să măture minutele

din drumul tău spre fericire!

Dorința ultimativă

Aș vrea să am curajul
să povestesc al meu secret

lumii întregi

despre această dragoste
despre a vrea
despre dorință
tu ești ce vreau
dorința mea cea mai mare
despre care mor să vorbesc

să declar cu voce tare
această sănătoasă nebunie
a fii în brațele tale
pierdut între săruturile tale
nebun de dorință

aș vrea să pot recita versuri
să cant în cele patru vânturi
vorbe ce izvorăsc
tu! inspirația mea
Motivația mea
Aș dori să pot povesti visuri

Să împart dorința mea secretă
De a părăsi totul
ca să trăiesc cu tine
dorința mea ultimativă

Carlos Drummond de Andrade
traducere : Adrian Grauenfels